

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D. a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **ICON Company s. r. o.**, se sídlem V Zářezu 902/4, Praha 5, zastoupené Mgr. Zbyňkem Stavinohou, advokátem se sídlem Joštova 4, Brno, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2017, čj. 32870-2/2017-900000-302, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2019, čj. 14 Af 17/2017-38,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Celní úřad pro hlavní město Prahu (dále „celní úřad“) zrušil pro neplnění podmínek 29. 3. 2017 povolení vydané 13. 7. 2016 pro opakované přijímání vybraných výrobků z jiných členských zemí v režimu podmíněného osvobození od daně (dále „rozhodnutí o zrušení povolení“).

[2] Na základě místního šetření a rozboru kontrolního vzorku výrobku celní úřad dospěl k závěru, že výrobky přijímané žalobkyní nesplňují zákonné požadavky vybraných výrobků specifikovaných v povolení jako doutníky podle § 101 odst. 3 písm. b) zákona č.

353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a proto dle § 43m odst. 2 písm. b) téhož zákona povolení zrušil. Žalovaný odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí zamítl.

II.

[3] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu k Městskému soudu v Praze, ve které mimo jiné namítla, že správní orgány nesprávně interpretovaly § 101 odst. 3 písm. b) zákona o spotřebních daních, především nesprávně vyložily neurčité právní pojmy „trhaná tabáková náplň“ a „běžný spotřebitel“. Dále se správní orgány chybně vypořádaly se znaleckým posudkem, který si žalobkyně nechala zpracovat.

[4] Městský soud v Praze žalobu zamítl. Uvedl, že správní orgány dostatečně popsaly a vyložily zmíněné pojmy a zdůvodnily, které vlastnosti doutníků naplňují očekávání běžného spotřebitele. Jejich výklad již dříve potvrdil Nejvyšší správní soud (rozsudek čj. 10 Afs 233/2016-39) i Ústavní soud (usnesení sp. zn. II. ÚS 1656/17). Žalobkyně sice namítá, že výklad těchto neurčitých pojmů odporuje účelu dané právní normy vyjádřené v důvodové zprávě, ale není patrné, v čem tento rozpor spatřuje, ani nepředložila výklad, který by byl s to závěry správních orgánů zpochybnit.

[5] Posudek Celně technické laboratoře i znalecký posudek předložený žalobkyní se v podstatných rysech shodly ohledně skutkového stavu, odlišují se až v závěrech, zda naměřené hodnoty a parametry výrobků splňují zákonnou definici doutníků. K tomuto posouzení je však příslušný pouze správní orgán.

III.

[6] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností opírající se o důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

[7] Dle stěžovatelky vyšel městský soud z nesprávného závěru, že správní orgány jsou jedinými oprávněnými vyložit neurčité právní pojmy (v tomto případě trhaná tabáková náplň a běžný spotřebitel) a již se nezabýval stěžovatelkou uplatněnými námitkami proti výkladu a jejich tvrzenou nesprávností, pouze převzal výklad žalovaného. Městský soud nesprávně posoudil právní otázku, zda je soud povinen provést vedle formálního přezkoumání i věcné přezkoumání správnosti výkladu neurčitého pojmu provedeného správním orgánem. Stěžovatelka dále namítla, že závěr znalce ve znaleckém posudku předložený žalobkyní, že se jedná o trhanou tabákovou náplň, není právním hodnocením, ale jde o hodnocení vlastností tabákové náplně výrobku tak, že má vlastnosti očekávané běžným uživatelem od doutníků.

[8] Dle stěžovatelky se soud odchýlil od rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu při soudním přezkumu neurčitých právních pojmů (usnesení rozšířeného senátu čj. 8 As 37/2011-154, nebo rozsudek čj. 1 Azs 200/2014-27). Tím zatížil řízení vadou, která mohla mít za důsledek nesprávné rozhodnutí ve věci samé.

[9] Stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek městského soudu.

pokračování

IV.

[10] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že Městský soud v Praze se námitkami stěžovatelky řádně zabýval, když zhodnotil výklad uvedených neurčitých pojmů provedený správními orgány. Skutečnost, že stěžovatelka nesouhlasí s hodnocením, ke kterému městský soud dospěl, neznamená nezákonnost tohoto právního názoru. Navrhl kasační stížnost zamítnout.

V.

[11] Kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Nejvyšší správní soud proto posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[12] Kasační stížnost není důvodná.

[13] Předmětem projednávané věci je otázka, zda výrobky přijímané stěžovatelkou odpovídají zákonné definici doutníku dle § 101 odst. 3 písm. b) zákona o spotřebních daních. Stěžovatelka má předně za to, že městský soud dostatečně neposoudil věcnou správnost výkladu neurčitých pojmů „trhaná tabáková náplň“ a „běžný spotřebitel“. Pouze převzal výklad žalovaného a při výkladu pojmu „trhaná tabáková náplň“ se stejně jako on omezil pouze na kritérium velikosti tabákových částic, což je v rozporu s účelem dotčené právní úpravy. Dle stěžovatelky byl výklad zákonných znaků doutníků (uvedených neurčitých právních pojmů) učiněn zužujícím způsobem, který odporuje jak jazykovému, tak účelovému výkladu.

[14] Neurčitý právní pojem „nelze obsahově dostatečně přesně vymezit a jeho aplikace závisí na odborném posouzení v každém jednotlivém případě. Zákonodárce vytváří prostor veřejné správě, aby zhodnotila, zda konkrétní situace patří do rozsahu daného neurčitého právního pojmu, či nikoli... [N]aplnění obsahu neurčitého právního pojmu pak s sebou přináší povinnost správního orgánu rozhodnout způsobem, který norma předvídá. Při interpretaci neurčitých právních pojmů se uvážení zaměřuje na konkrétní skutkovou podstatu a její hodnocení (rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 5 As 47/2011-77). Podle judikatury Nejvyššího správního soudu musí správní orgán nejprve obecně vymezit a vyložit neurčitý právní pojem, poté jej poměřit s konkrétním skutkovým stavem v dané věci a nakonec usoudit, zda tento skutkový stav je podřaditelný pod neurčitý právní pojem (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 10 As 252/2015-77 a čj. 1 As 10/2003-58).

[15] Lze souhlasit se stěžovatelkou, že výklad neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na konkrétní skutkový stav jsou plně a meritorně přezkoumatelné a podléhají tak soudnímu přezkumu v rámci námitek uplatněných v žalobě v plném rozsahu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 8 As 37/2011-154). Městský soud ale těmito požadavkům v daném případě dostál.

[16] Stěžovatelka ve vztahu k neurčitým právním, pojmům v žalobě namítala, že pojem „trhaná tabáková náplň“ nebyl vyložen v souladu s účelem zavedení dotčené právní normy

do právního řádu. Žádný právní předpis nestanovuje, jak velké částice trhané tabákové náplně mají být a jaké má být její procentní zastoupení v doutnících, výklad je proto v rozporu se zákonem. Nesprávný je podle ní i výklad pojmu „běžný spotřebitel“, který byl proveden v rozporu s dosavadní judikaturou českých soudů i Soudního dvora Evropské unie, jelikož na spotřebitele klade zvýšené nároky.

[17] Námitkou nesprávného výkladu neurčitých pojmů se městský soud zabýval v bodech 41-46 napadeného rozsudku. Vyjádřil se přitom k namítanému rozporu výkladu pojmu „trhaná tabáková náplň“ s účelem normy a důvodovou zprávou k zákonu č. 95/2011 Sb. tak, že nelze vycházet pouze z vybrané pasáže důvodové zprávy vytržené z kontextu, ale je nutné vnímat ji jako celek. K namítanému omezení výkladu pouze na kritérium velikosti částic uvedl, že správní orgány řádným způsobem vyložily a důkladně popsaly, jaká velikost částic naplňuje vlastnosti a očekávání běžného spotřebitele a proč. Správnost výkladu pojmu „trhaná tabáková náplň“ byla potvrzena judikaturou Nejvyššího správního soudu (rozsudek čj. 10 Afs 233/2016-39) a následně i Ústavním soudem (usnesení sp. zn. II. ÚS 1656/17). Městský soud při svém posuzování vycházel z uvedené judikatury, která určuje, že částice určité minimální velikosti a kvality zaručují vlastnosti doutníků očekávané běžnými spotřebiteli. Městský soud se tedy námitkami v žalobě dostatečně věcně zabýval a výklad daných pojmů správně posoudil. Námitka stěžovatelky proto není důvodná.

[18] Nejvyšší správní soud, stejně jako městský soud, souhlasí se stěžovatelkou v tom, že účelem dotčené právní úpravy je zajistit, aby při výrobě doutníků nebyl používán nekvalitní tabákový odpad, v důsledku čehož vlastnosti výrobku nesplňují očekávání a komfort běžného spotřebitele, nikoliv primárně stanovit minimální velikost tabákových částic obsažených v náplni doutníků. Nicméně městský soud správně poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, která vykládá zákon tak, že trhanou tabákovou náplní nemohou být jakkoliv jemně rozdrcené kousky tabáku, ale jde o „*částice určité minimální velikosti a kvality, které zaručují vlastnosti doutníků očekávané běžnými spotřebiteli*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 10 Afs 233/2016-39). Námitka nesprávného právního posouzení tedy není důvodná.

[19] K námitce, že se městský soud věcně nezabýval správností výkladu pojmu „běžný spotřebitel“, Nejvyšší správní soud uvádí, že městský soud posoudil výklad správních orgánů, které podle něho srozumitelně a přesvědčivě vyložily, jaká jsou očekávání běžného spotřebitele a které vlastnosti doutníků je naplňují (tradiční tvar a barva, délka hoření, zachování tvaru a formy doutníku po celou dobu hoření, zachování konzistence použité tabákové náplně, naopak nepatří mezi ně vypadávání náplně a její ulpívání v ústech při kouření). Tento výklad opět již dříve Nejvyšší správní soud potvrdil (rozsudek čj. 10 Afs 233/2016-39). Vypořádání námítky ze strany městského soudu je dostatečné a věcně správné. Námitka stěžovatelky není opodstatněná.

[20] Podle Nejvyššího správního soudu z výše popsaného postupu městského soudu plyne, že se dostatečně zabýval správností výkladu neurčitých právních pojmů nejen z hlediska formálního, ale rovněž věcně a v plném rozsahu v rámci námitek uplatněných v žalobě. To, že se městský soud ztotožnil s právním názorem žalovaného, neznamená, že by rozhodnutí dostatečně nepřezkoumal.

pokračování

[21] Co se týká námitky nesprávnosti hodnocení znaleckého posudku, ztotožňuje se Nejvyšší správní soud s městským soudem a žalovaným. Otázka, zda určitý skutkový stav (daný vzorek), lze označit za trhanou tabákovou náplň, či nikoliv, je otázkou právní. Znalci je přitom vyhrazeno pouze zkoumání otázek skutkových (tj. parametry daného výrobku jako je list, do kterého je doutník zabalen, hmotnost, obvod, délka, případně senzorické vlastnosti jako chuť, vůně a síla). Právní hodnocení náleží pouze správním orgánům či soudům. Závěr znalce, že se jedná o trhanou tabákovou náplň, je právě podřazení skutkového stavu pod právní pojem, jde tedy o právní posouzení, ke kterému není znalec příslušný. Ani tato námitka tedy není opodstatněná.

[22] Z výše uvedeného je rovněž patrné, že se městský soud neodchýlil od judikatury Nejvyššího správního soudu, jelikož neurčité právní pojmy dostatečně posoudil jak formálně, tak meritorně. Námitka, že soud řízení zatížil vadou, která mohla mít za důsledek nesprávnost rozhodnutí ve věci samé, také není důvodná.

VI.

[23] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[24] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu